

től megviselt, 16 évvel idősebb Ady Endre. Mindég, minden gyöngé emberi pillanatában is kiragyogott rendkívüli volta.

Ady Endrét, az embert (jó növésű volt) asszír rajzokhoz hasonlóvá tette rendkívül széles válla, mi háromszögyszerűen keskenyedett el a csípőkben, karcsú, alsó végtagokba. Monumentálisan ősi erejű volt a fejlett, sima hatalmas mellkas. Nemes vonalú karokban íveltek a rendkívül széles vállak, s ápolt, csodálatos szép kézformában végződött a kar. A hatalmas felsőttest, kamasz fiús, keskeny, arányos, de erőtlén alsó végtagokba szaladt. Nőiesen gyöngéd, karcsú bokák s kicsit elrajzolt lábfejek voltak hivatva megbirkózni a felső test — törzs — masszív súlyával. Ezért nem szeretett járni, s a legérdemesebb látnivalót is szívesen elmulasztotta, ha gyalog kellett eljutni odáig.

CSINSZKA RAJZA ADYRÓL

Az egész nemesen felépített testet befejezté tette a fej. Tömör, erős nyakán csodálatos ékszerként ragyogott a költő már életében legendássá vált barna feje. Jóvétehetetlen kár Ady kitűnő szobrász és festő társaitól, hogy úgy hagyták elmúlni ezt a gazdag rajzú, színű és változású arcot, hogy jó kép, jó szobor nem maradt utána. Az arc nagyvonalú, bizarr szépségét kis, nemes